

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 31 marca 2021 r.

DIH-3.707.17.2021.AB

DECYZJA DIH-III /16/2021

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji KHU.D.8.2021.BW Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 stycznia 2021 r. (sygnatura akt KHU.8361.340.2020.BW.MN), na mocy której na przedsiębiorcę Pana Janusza Konkela prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa „SUPKON” Janusz Konkela w Starogardzie Gdańskim, nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Gdańsku.**

Uzasadnienie

W dniach 20 i 29 października 2020 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w Punkcie sprzedaży hurtowej, (...), należącym do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, sygn. KHU.8360.229.2020.BW z 29 września 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość oznakowania kosmetyków opakowań produktów

kosmetycznych w zakresie art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 1 października 2020 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.).

W toku kontroli sprawdzono pod kątem oznakowania 4 partie wytypowanych produktów kosmetycznych, stwierdzono oferowanie do sprzedaży 3 partii produktów kosmetycznych o wartości 520,14 zł nieprawidłowo oznakowanych, tj.:

a) Pasta do zębów Blend-a-Med PRO EXPERT Zdrowa Biel XXL 150 ml e w ilości 29 sztuk w cenie 7,99 zł/szt. o wartości 231,71 zł, Procter & Gamble Manufacturing GmbH, Procter & Gamble Strasse 1, 64521 Gross-Gerau, Procter & Gamble UK. Weybridge. KT130XP.UK, dystrybutor Procter and Gamble DS Polska Sp. z o. o., ul. Zabraniecka 20, 03-872 Warszawa, z oznaczeniem na opakowaniu i pojemniku „najlepiej zużyć przed końcem: 2 lata od daty produkcji podanej na opakowaniu”, z wytłoczonym na opakowaniu zapisem 02/19 oraz na zgrzewie pojemnika wytłoczonym zapisem „9045A3 02/19”

- z uwagi na nieprawidłowe wskazanie na opakowaniu i pojemniku daty minimalnej trwałości co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) wyżej cyt. rozporządzenia nr 1223/2009;

b) produkt kosmetyczny DoDo Girl HIGHLIGHT & CONTOUR PALETTE 24 g w ilości 7 sztuk w cenie 7,99 zł/szt. o wartości 55,93 zł, z oznaczeniami na pojemniku m.in.: ITEM NO.: D4016; 02; N.W.: 24g; Prod Date: 11/2016; Exp Date 11/2021; Made in China, z uwagi na brak:

- imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. a) wyżej cyt. rozporządzenia nr 1223/2009,
- poprzedzenia daty minimalnej trwałości symbolem określonym w załączniku VII pkt 3 lub zwrotem: „najlepiej zużyć przed końcem” co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) w związku z art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009;

c) produkt kosmetyczny DoDo Girl Professional Makeup face CONTOUR POWDER palette 40 g w ilości 15 sztuk w cenie 15,50 zł/szt. o wartości 232,50 zł, z oznaczeniami na pojemniku m.in.: ITEM NO.: D4023; A; N.W.: 40g; Prod Date: 11/2016; Exp Date 11/2021; for external use only, please keep out of reach of children, avoid spraying eyes, Made in China, z uwagi na brak:

- imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1223/2009,
- poprzedzenia daty minimalnej trwałości symbolem określonym w załączniku VII pkt 3 lub zwrotem: „najlepiej zużyć przed końcem” co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) w związku z art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009,
- podania w oznakowaniu informacji w języku polskim dotyczącej szczególnych środków ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania co było niezgodne z art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1223/2009.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 29 października 2020 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.340.2020.BW.MN).

W czasie kontroli przedsiębiorca wycofał ze sprzedaży 2 partie produktów kosmetycznych DoDo Girl i zwrócił do dostawcy, o czym poinformował w oświadczeniu z 29 października 2021 r.

Zawiadomieniem KHU.8361.340.2020.BW.MN z 14 stycznia 2021 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę uprawnieniami wynikającymi z art. 9, art. 10 § 1, art. 73 § 1 i art. 78 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”.

W dniu 29 stycznia 2021 r. Pomorski WIIH wydał decyzję (sygn. KHU.8361.340.2020.BW.MN), na mocy której na przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.). Decyzja została odebrana 4 lutego 2021 r.

W dniu 2 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że nie jest producentem kwestionowanych produktów kosmetycznych i zdaniem strony to nie na niej powinien ciążyć obowiązek właściwego oznakowania tych produktów. Przedsiębiorca, jako hurtownik nie miał wpływu na oznaczenie wskazanych przez kontrolujących produktów kosmetycznych. Przedsiębiorca wskazał, że nie miał świadomości o błędnym oznakowaniu tych produktów. Przedsiębiorca uważa, że nałożenie na niego kary o wartości zbliżonej do zakwestionowanych produktów, jest bardzo krzywdzące, a w dobie koronawirusa niewspółmierne do błędu.

Pismem z dnia 8 marca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do

zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Stronia nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), od decyzji KHU.D.8.2021.BW Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 stycznia 2021 r. (sygnatura akt KHU.8361.340.2020.BW.MN), na mocy której na przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych. W toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził analizę treści skarżonej decyzji oraz ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy rozporządzenia 1223/2009, co powoduje konieczność nałożenia przez Pomorskiego WIIH w kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Prezes UOKiK informuje również, że przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należyłą starannością w odniesieniu do obowiązujących

wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa powyżej, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Strona postępowania, w złożonym odwołaniu, również nie kwestionuje ustaleń kontroli w zakresie niewłaściwego oznakowania wyrobów, a jedynie wskazuje, że nie jest producentem kwestionowanych produktów kosmetycznych i zdaniem strony to nie na niej powinien ciążyć obowiązek właściwego oznakowania tych produktów. Ponadto strona twierdzi, że jako hurtownik nie miał wpływu na oznaczenie wskazanych przez kontrolujących produktów kosmetycznych. Przedsiębiorca wskazał, że nie miał świadomości o błędnym oznakowaniu tych produktów. Przedsiębiorca uważa, że nałożenie na niego kary o wartości zbliżonej do zakwestionowanych produktów, jest bardzo krzywdzące, a w dobie koronawirusa niewspółmierne do błędu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że zgodnie z art. 189a § 1 Kpa w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy Działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Jedynie w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
 - 2) odstępiania od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
 - 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
 - 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
 - 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
 - 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej
- przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się.

Celem wprowadzenia art. 189a § 2 KPA jest uzupełniające stosowanie przepisów KPA w tym zakresie, który nie został uregulowany odmiennie w przepisach odrębnych. Jeżeli któryś ze wskazanych aspektów regulacji dotyczącej kar (np. odstąpienie od nałożenia kary) nie został objęty regulacją ustawy odrębnej, wówczas zastosowanie znajdą odpowiednie przepisy KPA zawarte w komentowanym dziale. Jednocześnie, jeśli przepisy szczególne regulują określoną kwestię, np. wskazują przesłanki wymiaru kary, to wyłączone zostaje zastosowanie wszystkich przepisów KPA określających przesłanki wymiaru kary. Skoro bowiem ustawodawca w przepisach odrębnych ustaw uregulował kwestię kar administracyjnych kompleksowo albo uregulował dany "wycinek" tematyki stosowania kar administracyjnych, w tym konkretnie zakresie zastosowanie przepisów KPA powinno być wyłączone. (patrz: R. Hauser, M. Wierzbowski (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2020).

Ustawa o produktach kosmetycznych nie reguluje żadnej z powyższych kwestii, w tym m.in nie wskazuje przesłanek do ustalenia wysokości kary pieniężnej czy możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia. Zastosowanie znajdują więc tu w całości przepisy działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Okoliczności wpływające na wymiar kary pieniężnej wskazane zostały w art. 189d Kpa. Stosownie do jego zapisów wymierzając administracyjną karę pieniężną organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Ponadto z uwagi na brak uregulowania w ustawie o produktach kosmetycznych przesłanek do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, Pomorski WIIH powinien wziąć pod uwagę przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej zawarte w art. 189 f Kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej,

w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zgodnie z art.189 f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Natomiast zgodnie z art.189 f § 3 Kpa organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa powyżej odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Jak wskazuje w komentarzu do art. 189d KPA prof. zw. dr hab. Roman Hauser, organ obowiązany jest do ustalenia stanu faktycznego z uwzględnieniem okoliczności, które odchodzą od reguły obiektywnej odpowiedzialności w kierunku regulacji przyjętej przy stosowaniu sankcji karnych, a zatem szeregu przesłanek, które dają podstawę do oceny wagi naruszenia przepisu prawa. Tym samym, organ staje się zobowiązany zbadać w jakim stopniu naruszenie obowiązku administracyjnoprawnego nastąpiło w rezultacie okoliczności, na które podmiot obowiązany do jego przestrzegania miał wpływ i w jakiej proporcji pozostaje do wagi dóbr chronionych przez nałożenie wspomnianej sankcji. (patrz: *R. Hauser, M. Wierzbowski* (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2020)

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku 3 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 rozporządzenia 1223/2009. W związku z powyższymi ustaleniami Pomorski WIIH zobowiązany był do nałożenia, na przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...) kary pieniężnej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego

oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Z uwagi na brak wskazania w przepisach poszczególnych aspektów materii dotyczącej kar administracyjnych wskazanych w art. 189a § 2, Pomorski WIIH powinien zastosować w całości przepisy zawarte w Dziale IVA KPA dotyczące administracyjnych kar pieniężnych.

Prezes UOKiK wskazuje, że możliwość zastosowania powyższych przepisów KPA w niniejszej sprawie nie była jednak w ogóle przedmiotem rozważań organu pierwszej instancji. Dowodzi to o przedwczesności decyzji i o naruszeniu przy jej wydaniu zarówno przepisów prawa materialnego w zakresie aspektów uregulowanych w Dziale IVA KPA, jak i przepisów postępowania, tj. art. 77 § 1 KPA. Zatem ta kwestia miała istotny wpływ na wynik sprawy, a to chociażby w kontekście art. 189d Kpa, tj. analizy przesłanek, które organ powinien wziąć pod uwagę do ustalenia wysokości kary pieniężnej czy art. 189f Kpa dotyczący możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestaniu na pouczeniu. (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2019 r. II SA/OI 254/19)

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Jednocześnie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż wydanie przez organ odwoławczy decyzji z uwzględnieniem zapisów Działu IVA, w tym w szczególności dotyczących uwzględnienia okoliczności wpływających na wymiar kary pieniężnej wskazanych w art. 189d Kpa czy przesłanek do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, mogłoby naruszać zasadę dwuinstancyjności zawartej w art. 15, dlatego Prezes UOKiK uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy Pomorski WIIH powinien uwzględnić przepisy działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych, czego odzwierciedlenie powinno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz.2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)